

Universitätsbibliothek Paderborn

**Svmma Totivs Theologiæ S. Thomæ Aqvinatis, Doctoris
Angelici Ordinis Prædicatorum**

Svpplementvm Tertiæ Partis

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Romae, 1619

Vtrum ordo in ecclesia esse debeat? 1

urn:nbn:de:hbz:466:1-38817

de distinctione ordinum. Tertio, de conferentibus ordinem. Quarto, de impedimentis ordinandorum. Quinto, de his quæ sunt ordinibus annexa. De ipso autem ordine in communione tria videnda sunt. Primo, de eius entitate & quidditate, & partibus eius. Secundo, de eius effectu. Tertio, de suscipientibus ipsum.

¶ Circa primum queruntur quinque.

¶ Primo, vtrum ordo in Ecclesia esse debeat?

¶ Secundo, vtrum conuenienter definitur?

¶ Tertio, vtrum sit sacramentum?

¶ Quarto, vtrum eius forma conuenienter exprimitur?

¶ Quinto, vtrum hoc sacramentum habeat materiam?

A R T I C. I.

Vtrum ordo in Ecclesia esse debeat?

135

AD primum sic proceditur. Videtur, quod ordo in Ecclesia esse non debeat. Ordo enim requirit subiectionem & prælationem. Sed subiectio videtur repugnare liberrati, in quam vocati sumus per Christum. Ergo ordo in Ecclesia esse non debet.

¶ 2 Præterea, Ille qui in ordine constituitur, alio superior fit. Sed in Ecclesia quilibet debet se altero inferiore reputare: Phil. 2. Superiores inuicem ar-

Conc. Tr̄ dent. seq.
bitantes. Ergo non debet in ecclesia esse ordo.

¶ 3 Præterea, Ordo inuenitur in Angelis propter distinctionem eorum in bonis naturalibus, & gratui-

23.c. 1. 24

tis. Sed omnes homines sunt in natura unum: gratia-
rum etiam dona quis eminentius habeat, ignotum est. Ergo ordo in Ecclesia esse non deberet.

SED contra, ad Roman. 13. dicitur, Quæ sunt à Deo, ordinata sunt. Sed Ecclesia à Deo est, quia ipse eam edificauit sanguine suo. Ergo ordo in Ecclesia esse debet.

¶ Præterea, Status Ecclesiae est medius inter sta-
tum naturæ & gloriæ. Sed in natura inuenitur ordo,
quo quædam alijs superiora sunt; & similiter in glo-

S 3 ria,

ria, vt patet in Angelis. Ergo in Ecclesia debet esse
ordo.

Al. per-
ducere.

RESPONDEO dicendum, quod Deus sua opera, in sui similitudinem & producere voluit quantum possibile fuit, vt perfecta essent, & per ea cognosci posset. Et ideo vt in suis operibus representaretur, non solum secundum quod in se est, sed etiam secundum quod alijs influit: hanc legem naturalem impedit omnibus, vt ultima per media reducerentur & perficerentur, & media per prima, vt Dionys. ^{*} dicit. Et ideo vt ista pulchritudo, Ecclesia non decesset, posuit ordinem in ea, vt quidam alijs sacramenta traderent, suo modo Deo in hoc assimilati: qui perfectio Deo cooperantes, sicut & in corpore naturali quidam membra alijs influunt.

*en 5. eccl.
hier. in
tit. de sa-
cerdotum
perfetto
princ.*

Ad primum ergo dicendum, quod subiectio servitatis repugnat libertati: quæ seruitus est, cum aliquis dominatur aliis, ad sui utilitatē subiectis virens. Tali autem subiectio non requiritur in ordine, per quem qui præ sunt, salutem subditorum querere debent, non propriam utilitatem.

Ad secundum dicendum, quod quilibet se debet reputare inferiorem merito, sed non officio: ordinis autem officia quædam sunt.

Ad tertium dicendum, quod ordo in Angelis non attenditur secundum distinctionem naturæ: nisi per accidens, in quantum ad distinctionem naturæ sequitur in eis distinctio gratiæ. Attenditur autem in ea per se secundum distinctionem in gratia; quia eorum ordines respiciunt participationem diuinorum, & communicationem in statu gloriæ, quæ est secundum mensuram gratiæ, quasi gratiæ finis, & effectus quodammodo. Sed ordines Ecclesiæ militantis respiciunt participationem sacramentorum & communicationis, quæ sunt causa gratiæ, & quodammodo gratiam praecedunt. Et sic non est de necessitate nostrorum ordinum gratia gratum faciens, sed solum potestas dispensandi sacramenta: & propter hoc etiam ordo

non

non attenditur per distinctionem gratiae gratum faciens, sed per distinctionem potestatis.

ARTIC. II.

Vtrum conuenienter ordo definitur?

136

A secundum sic proceditur. Videtur, quod in conuenienter ordo a Magistro Sent. dist. 24. * lib. 4. A. definitur, ubi dicitur: Ordo est signaculum quoddam 24. S. K. Ecclesiae, quo spiritualis potestas traditur ordinato. Pars enim non debet poni genus totius. Sed character, per quem signaculum oponitur in consequenti * definitione est pars ordinis, quia dividitur contra id quod est res tantum, vel sacramentum tantum, cum lites & sacramentum. Ergo signaculum non debet poni quasi genus ordinis.

¶ 2 Præterea, Sicut in sacramento ordinis impri- mitur character, ita in sacramento baptisimi. Sed in * posita in definitione baptisimi non ponebatur character. Ergo 4. Sent. nec in definitione ordinis poni debet.

¶ 3 Præterea, in baptismo etiam quædam spiri- tualis datur potestas accedendi ad sacramenta: & item est quoddam signaculum, cum sit sacramentum. Ergo haec definitio conuenit baptismu: & sic incon- venienter assignatur de ordine.

¶ 4 Præterea, Ordo relatio quædam est, quæ in utroque extremorum saluat: extrema autem relatiois ordinis sunt superior & inferior. Ergo inferio- res habent ordinem sicut & superiores. Sed in eis non est aliqua potestas præminentia, qualis hic po- nitur in definitione ordinis, ut patet per expositionem sequentem, ubi ponitur * promotio potestatis. Ergo loco in ar- inconvenienter definitur hic ordo.

RESI^{ON}EO dicendum, quod definitio quam Magister * de ordine ponit, conuenit ordini secun- dum quod est Ecclesiae sacramentum: & ideo duo po- nite, scilicet signum exterius, ibi (signaculum quod- dam, id est signum quoddam) & effectum interiorem ibi (modo spiritualis potestas, &c.)

Ad primum ergo dicendum, quod signaculum non s 4 ponit